

Silmät kiinni, tyhjä mieli
yksin humisee
Ajatukset orvot eksyneenä harhailee
Missä linna menneisyyden, metsä lapsuuden?
Koitan huutaa kadonneille heitä kuule en

Kerran oli niityt joilla keijut karkeloi
illan tullen uupuneena
mukaan mennä voi
Siellä lauloi satakielet, pajupillit soi
Tiesin tarkan reitin, kuinka sinne päästä voi

Taa jäivät mansikkamaat ja ruostuneet haat
kun ratsuni lensi ylitse soiden vettyneen maan
Löi kaviot ilmaa laukatessaan
Voi kuinka kultaisen laakson löytäisin taas
kai vielä on paikka minullekeskellä vehreyden
niin vapaa on lapsi laitumellaan

Suossa ratsu makaa, yli lennä enää ei
Harmaat päivät huolineen kai siivet siltä vei
Käänny, märin jaloin joudun kotiin palaamaan
Kaukana, niin kaukana tuo lapsuuteni maa

Kuinka juosta uskaltaisin yli vettyneen suon
kun ratsunikin sinne vajoo hiljalleen
Enää jaksa uskoa en, että unelmat
jalat väsyneet yli soiden kantavat

Taa jäivät mansikkamaat ja ruostuneet haat
kun ratsuni lensi ylitse soiden vettyneen maan
Löi kaviot ilmaa laukatessaan

Voi kuinka kultaisen laakson löytäisin taas
kai vielä on paikka minulle
keskellä vehreyden
niin vapaa on lapsi laitumellaan

Laukkaa, laukkaa, laukkaa ratsuni
näytä linna, vie mut ylitse pimeään kuilun
takaisin lapsuuden metsään juokse
Laukkaa, laukkaa, laukkaa
ratsuni lennä, hyppää rotkon ylitse
Löydä jälleen tuttu polkusi tuo

Taa jäivät mansikkamaat ja ruostuneet haat
kun ratsuni lensi ylitse soiden vettyneen maan
Löi kaviot ilmaa laukatessaan
Voi kuinka kultaisen laakson löytäisin taas
kai vielä on paikka minulle
keskellä vehreyden
niin vapaa on lapsi laitumellaan